

Скъпи приятелю,

В предишното писмо разгледахме основни библейски и практични размисли върху „начина за единство“ в Тялото Христово. Видяхме къде Бог е заръчал благословието: там, където Божиите хора се събират и братя живеят заедно в единомушие. Така както Ерусалим е сглобен в едно, което означава събиране заедно на различни компоненти и тяхното здраво съединяване, така и Бог се стреми да събере заедно множество различни групи и да ги сглоби в едно - да ги скрепи, за да не могат да се разклащат или разхлабват един от друг.

Стройно сглобени

Част 2

Възлизане по племена

Да се върнем към псалм 122:4:
„Където възлизат племената, Господните племена, според завета на Израеля, за да отдават благодарение на името Господно.“

Това говори за Ерусалим като сборен пункт за Божия народ. Веднъж Бог ми говори и ми каза: „Това е свидетелството - че всичките Ми хора се събират заедно на едно място, за да ми отдават благодарение. Това е, което Ме разкрива пред околните народи. Гледката на всички Мои хора, които напускат домовете си и се събират на определеното от Мен място, за да благодарят на името Ми - това е свидетелството или завета на Израел. Това

е начинът, по който Израел като народ засвидетелства, че Господ е техният Бог.“

Обърнете внимание, че израилтяните не възлизаха поотделно. Те възлизаха по племена - всеки в отделната си племенна група под ръководството на племенния си водач. Аз вярвам, че това е истинското разковниче за ефективното единство на Божия народ. Няма да бъдем обединени поединично, но можем да се сплотим като племена. Ако лидерите ни възлязат заедно, всяко от племената ще ги последва: баптисткото племе, лутеранското племе, менонитското племе, наг-деноминационното племе. Вярвам, че последното движение на Бога няма да бъде движение на отделни личности, а на цели тела. Вземам това от Езекиил 37 глава, където срещаме видението за голината на мъртвите кости. В това видение има два суверенни хода на Бога чрез две действия на пророк

Езекиил. Първият път Езекиил пророкува на костите. Вторият път той пророкува на гъха (вятъра или Духа).

Пророкуването на костите е проповядването; пророкуването на гъха е ходатайството. Когато Езекиил пророкува на костите, Бог ги раздвижи свръхестествено и те се сглобиха в цели тела. Обаче, когато Езекиил пророкува на гъха (вятъра или Духа), Бог не задвижи отделните кости, а само целите тела. Тези цели тела се изправиха на крака, една твърде голяма войска. Това е целта на Бога: една твърде голяма войска! Ако ти си една самостоятелна кост и не си намериш мястото в тялото, ще дойде момент, когато Бог ще се задвижи, а ти няма да разбереш, защото последното Му движение ще бъде над тела, а не над кости.

Обръщайки се отново към псалм 122, виждаме да се потвърждава същата истина, само че по друг начин. Израел възлезе в Ерусалим, за да се поклони на Господа не като отделни личности, а като членове на племена, като всяко племе

беше под своето водачество. Аз вярвам, че Бог действително работи днес за осъществяването на това.

Мястото на управлението и съда

Петият стих на псалм 122 казва:

„Защото там са поставени престоли за съд, престолите на Давидовия дом.“

Този стих говори за две неща: управление и съд. Той говори за това, че Божиите хора се връщат към своя божествен авторитет. Ние сме Божиите определени инструменти за управление на света за Бога сега, а Библията казва, че в бъдеще ще съдим и ангели. Не ми се вярва Бог да повери авторитета да управлява или да съди на една разделена, пълна с разногласия църква. Бог казва: „Когато се съберете - под авторитет - тогава ще намерите мястото на престола - мястото на съда и мястото на управлението.“

Бог копнее да види Своите хора да упражняват суверенен авторитет в делата на този свят, да управляват народите с протегнатия жезъл на молитвата, който излиза от Сион (виж псалм 110), само че най-

напред трябва да изпълним условията.

Ако прегледаме цялата Библия, ще установим, че съдът винаги е функция на управлението. В определен момент от историята на Израел съдиите бяха владетели. След това Бог издигна царе и царете станаха съдии. Трябва да разберем, че при монархията не е имало Върховен съд. Върховният съд бил царят и царят бил съдията. С други думи, управлението и съдът винаги вървят ръка за ръка; те не могат да бъдат отделени едно от друго.

Ако схванем това, ще успеем да разберем къде се налага да съдим и къде не се предполага да съдим. Навсякъде, където от някого се изисква да управлява, от него се изисква и да отсъжда. Като глава на семейството, бащата трябва да управлява дома си за Бога. Следователно той е и съдията на своя дом. Той урежда споровете между децата си. Той определя кои телевизионни програми ще гледа семейството и кои не. Той решава как да се забавляват. Той избира материалите за четене. Той е отговорен да отсъжда в дома си, защото той е отговорен да управлява дома си. Но ако започне да съди дома на брат си, този баща вече не е съдия, а човек, който се бърка в чуждите работи, „на всяко гърне мерудия“. Отговорността да съди в своето семейство принадлежи на брат му. Ако на някого в църква е даден авто-

ритет като презвитер, една от главните функции е да управлява. Затова презвитерът трябва да съди събранието на Господа: да урежда споровете, да решава кое е правилно или уместно, да определя общата посока и курс на Божиите хора в това събрание. Но ако този презвитер започне да съди друго събрание, той вече не е презвитер, а човек, който се меси в чужди работи. Знаете ли кой е големият проблем на Божиите хора? Много от нас са такива, които си пъхат носа в чуждите работи. Съдим хора, които не са под наш авторитет. Като резултат не отсъждаме там, където би трябвало да отсъждаме. Мъжът или жената, които са постоянно заети да критикуват децата на съседа, обикновено не се справят кой знае колко с възпитанието на собствените си деца.

Всеки от нас има определена ограничена област на авторитет и в нея ние отсъждаме. Извън нея нямаме право да съдим. Когато се събираме поглед под авторитета на нашия водач, ние идваме на място на съд и управление. Всеки групов водач е отговорен за своето племе - не за другите племена.

Отношението на себецентричност

Да погледнем II Тимотей 3:1-5: *А това да знаеш, че в последните дни ще настъпят трудни времена: защото хората ще станат себелюбиви, сребролю-*

бие, самохвалци, горделиви, хулители, непокорни на родителите си, неблагоприятни, нечестиви, без обич, непримирими, клеветници, невъздържани, жестоки, неприятелни на доброто, предатели, избухливи, надменни, обичащи повече удоволствията, отколкото Бога, имащи вид на благочестие, но отречени от силата му. Стой далеч от тях!

В тези стихове има списък от осемнадесет морални недостатъка или недъзи, които характеризират последните дни. Словото на Бога поставя отговорността там, където трябва да бъде. Каква е причината, когато, както казва Писанието, „ще настъпят трудни времена“? Това е покварата на човешкия характер - това е източникът на опасността. Поглежайки списъка, виждаме, че той започва и завършва с неща, които хората обичат. „Хората ще бъдат себелюбиви“, „сребролюбиви“ и накрая, „обичащи повече удоволствията, отколкото Бога“. Трите нечестиви вида любов, които покваряват човешката природа, са: себелюбие, сребролюбие и любов към удоволствията. В днешно време откриваме

култура, която навярно няма равна на себе си по необуздано отдаване на любовта към себе си, любовта към парите и любовта към удоволствията. Източникът на нашия проблем е себелюбието. Забележете, че Писанието казва по-нататък: „Имащи вид на благочестие, но отречени от силата му“. С други думи, тези хора не са езичници. Те ходят на църква, но са се отрekli от силата на Бога, като са Му отказали правото да промени начина им на живот. Те ходят на църква, религиозни са, пеят химни, но обектът на тяхната обич са самите те.

Божието лекарство

Обръщайки се отново към псалм 122, виждаме да се говори за тази себецентричност и себелюбие.

„Заради братята и приятелите си ще кажа: ‘Мир да е в тебе.’ Заради дома на Господа, нашия Бог, ще търся доброто ти.“ (стихове 8-9).

С други думи, в живота има нещо по-важно от „мен“. Това е Божият народ, Божият дом. Въпросът е: Дали ще живея живота си, като угаждам на себе си, търся своето добро и пре-

следвам собствените си амбиции? Или ще живея живота си за слава на Бога, за Божия дом и хората на Бога? Бих ви подсказал, че последното е пътят към истинското щастие.

В Матей 3:10 Йоан Кръстител, представяйки Христос и благовестието, казва:

„А и брадвата лежи вече при корена на дърветата. И така, всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и хвърля в огъня“.

Ако искаме единство, коренът, при който трябва да сложим брадвата, е себелюбието. Моля се Бог да ни даде богатта да вземем брадвата и да отсечем из корен себелюбие-

то, а също и да ни даде виждане за Неговия народ и Неговия дом. Бог казва на завръщащите се изгнаници в Агей 1:4:

„Време ли е самите вие да живеете в своите с дъски обковани къщи, докато този дом лежи в развалини?“.

Какъв беше проблемът им? Себелюбие. Те поставяха себе си, своите интереси и грижи преди Божия дом, Божиите хора и Божията слава.

Ние можем да променим обстоятелството, ако се научим да обичаме нещо друго, освен себе си. Например, ако се научим да се радваме, като помагаме на слабите и правим жертви за тези, които не могат сами да

си помогнат. В дните на зараждането на християнството се е казвало: „Евреите се обичат и си помагат един на друг, но християните помагат на онези, които не са християни“. Това е удилявало гревния, езически свят и аз вярвам, че точно това Бог иска от нас днес.

Когато Тялото Христово се събере в единство, с безрезервния неегоистичен мотив да постави дома на Бога и Неговата слава над собствените си интереси и грижи, тогава светът наистина ще познае и ще повярва в Исус, Онзи, Когато Бог изпрати.

Ваш в служба на Господа,

Derek Prince

Божието изобилие

Една отличителна черта на Бога, според както е разкрит в Библията, е Неговото изобилие. Бог не е беден. Той не е стиснат. Не е ограничен. Той е Бог на изобилието. Неговата благодат е изобилна, любовта Му е изобилна, снабдяването Му е изобилно. Ние обаче не можем да представим Божието изобилие пред другите, ако първо Бог не го е открил на нас. Божието изобилие не може да се схване правилно от нашия плътски ум и вследствие на това ние не можем и да го преживеем. Това може да стане само чрез лично откровение от Бога. В тази книга ще разберете какъв е пътят към това лично откровение и обещание в Библията „...и ще им открия изобилие на мир и на вярност...“, за да преживеете изобилното Божие снабдяване, което не зависи от икономическите кризи и катаклизми.

Вярваме, че книгите на Дерек Принс ви благославят. За нас означава много да разберем как те ви помагат и дават плод в живота ви. Така, че ви молим да отделите малко време и да ни пишете дори и само една кратка бележка на адреса на издателството или на електронната поща, която публикуваме на тази страница. Ние много ще се радваме ако споделите с нас вашите свидетелства!

Също така ви предоставяме възможност да се абонирате за безплатни насърчителни писма от Дерек Принс, които да получавате на електронната си поща всяка седмица. Това можете да направите като се регистрирате в интернет страницата на издателството www.derekprince.bg както е показано по-долу:

За контакти, информация и поръчки:

“ДИ ПИ ЕМ” ЕООД; София 1111, п.к. 8; тел.: 02/870 08 74; GSM: 0887/514 189;

e-mail: inacheva@techno-link.com; www.derekprince.bg